

Vysvobod mě, Hospodine, od člověka zlého, chráň mě proti násilníku,
proti těm, kdo mají v srdci zlé úmysly a den ze dne se srocují k bojům,
jazyky si ostří jako hadi, za rty mají jed jak zmijí.

Ochraňuj mě, Hospodine, před rukama svévolníka,
chráň mě proti násilníku, proti těm, kdo zamýšlejí podrazit mě nohy.
Pyšní osidlo mi nastražili,
síť z provazů na cestu rozestřeli, nachystali na mě lečky.

Pravím Hospodinu: Ty jsi můj Bůh!
Přej sluchu mým prosbám, Hospodine.
Hospodine, Panovníku, moje mocná spásy,
hlavu kryješ mi v den bitvy.
Nepřivoluji, Hospodine, k choutkám svévolníka,
nedej, aby vyšly jeho plány, ať se nevypíná.

Na hlavu těch, kdo mě obklíčují, ať padne trápení,
na němž se jejich rty umluvily.
Ať na ně dopadne žhavé uhlí, ať je Bůh do ohně sraží,
do vířivých proudů, aby nepovstali.
Pomlouvač se v zemi neudrží, zlovolného násilníka stihne náhlá zkáza.
Vím, že Hospodin obhájí ponízeného, že ubožákům zjedná právo.
Ano, spravedliví vzdají tvému jménu chválu, přímlí budou bydlet před tvou tváří!

Žalm 140

